

udelukke fra Sygekasserne alle dem, der har staaet i Sygekasser gennem mange Aar og maaske lige fra Ungdommen har ydet Bidrag til disse uden at have været til nævneværdig Byrde for den Sygekasse, hvori de har staaet som Medlemmer, og som nu er komne langt op i Alderen og har forbedret deres økonomiske Stilling noget. Jeg mener, at i et saadant Tilfælde er det Lovgivningsmagts Pligt at gaa lempeligt frem, navnlig naar det Princip, som er i Lovforslaget, bliver opretholdt, at der for deres Vedkommende hverken ydes Tilskud fra Stat eller fra Kommune, men det bliver paalagt dem selv ved forhøjet Kontingent at udrede det Bidrag, som hidtil er betalt af Staten eller Kommunen, og endvidere saaledes, at det overlades de enkelte Sygekasser selv at fastsætte i deres Vedtægter en eventuel Indskrænkning af disse Medlemmers Rettigheder overfor Sygekassen, f. Eks. i den Retning, at de ikke faar Dagpenge eller Medicin godtgjort. For disse, som jeg nærmest vil benævne de mere velstillede Sygekassemedlemmer, kommer det ikke saa meget an paa, om de faar f. Eks. 40 Øre daglig under en Sygdom, som ikke varer længe, eller om de faar nogle faa Kroner i Medicinpenge. Nej, det, det særlig kommer an paa for dem, er at sikre sig mod de økonomiske Følger af en langvarig Sygdom, som tidt fører med sig, at de skal betale en meget stor Lægeregning eller Regning for et langvarigt Sygehusophold. Det kan selv for en Familie, der indtil det givne Tidspunkt har haft en efter Forholdene nogenlunde god Indtægt, volde økonomiske Vanskeligheder at betale en saadan stor Regning. Jeg skønner heller ikke, at der er nogen som helst, der kan have Interesse af at faa disse Sygekassemedlemmer udelukkede fra Sygekasserne, fordi de har forbedret deres økonomiske Forhold.

Jeg har nok lagt Mærke til, at der indenfor Lægekredse har været nogen Utilfredshed med den Fremgangsmaade, det her er foreslaaet at benytte. Jeg forstaaer imidlertid ikke, hvorfor Lægerne er imod, at disse bliver staaende som Medlemmer af Sygekasserne, for det er dog sikkert, at en stor Mængde af Landets Læger har en betydelig Indtægt af Sygekasserne, og det har da overordentlig stor Betydning for disse Læger, at denne Indtægt er garanteret, at de med Sikkerhed ved, at ikke en eneste Øre gaar Glip for dem af de Penge, de tjener ved Sygekasserne. Selv om de ved at faa enkelte af Sygekassemedlemmerne

udelukkede i Øjeblikket kan opnaa at tjene lidt mere end hidtil, er der dog den Risiko for dem, at lidt af den Fortjeneste atter kan gaa til Spilde. Men selv om i Virkeligheden Lægerne skulde mene, at det var formaalstjenligt for dem at faa disse Sygekassemedlemmer udelukkede, mener jeg alligevel, at det i dette Tilfælde er Lovgivningsmagts Pligt mere at varetage Sygekassemedlemmernes Interesser end Lægernes.

Før jeg slutter, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om han ikke til Beroligelse for adskillige Sygekassemedlemmer ved denne Lejlighed kan give nogle Oplysninger paa Grundlag af de Undersøgelser, der er foretaget af den højtærede Sygekasseinspektør med Hensyn til Sygekasserens finansielle Stilling. Jeg skal saa slutte med at anbefale dette Lovforslag til villig Overvejelse og hurtig Behandling saavel i dette Ting som i det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat. Jeg er sikker paa, at en stor Mængde særlig af de mindre bemidlede trindt omkring i Landet med spændt Opmærksomhed venter paa at faa dette Lovforslag om en Revision af den nugældende Sygekasselov ophøjet til Lov.

Børdam: Jeg har nu i Fortrykket gennemlæst den Tale, jeg holdt forleden Dag, og derefter undrer det mig i høj Grad, at det ærede Medlem fra Christianshavn (Chr. Hansen) kunde optræde overfor mig saaledes, som han har gjort. Det, som min Tale gik ud paa, det, som var Grundlinien i den, var, at Sygekasserne burde være indrettede saaledes, at de først og fremmest kom dem til gode, der mest trængte til dem, de mest ubemidlede i Samfundet, og jeg fremhævede paa Grundlag af faktiske Oplysninger, hvorledes Forholdene var nu. Jeg fremhævede de store Uligheder, som maatte springe i Øjnene, naar man gennemlæste Sygekasseinspektørens Beretning, saaledes dette, at Sygedagenes Antal i København var omtrent fire Gange saa stort som i Jylland, at Administrationsudgiften ogsaa var næsten 4 Gange saa stor i København som i Jylland, og at Statstilskuddet var langt større til velstillede københavnske Arbejdere end til fattige jydsk Arbejdere, og saa sagde jeg, at alt dette viste, at der maatte være noget galt ved Princippet for Sygekasseordningen, og jeg spurgte: Skal vi ikke se at komme til en helt anden Ordning i denne Henseende, saa at de, der trænger haardest, faar de største Tilskud? Det ærede Medlem fandt deraf Anled-